

opusdei.org

Carta de sant Josepmaria sobre la humilitat en la vida espiritual

Llibre electrònic i l'àudio de la carta de sant Josepmaria número 2 publicada al volum Cartes I on el fundador de l'Opus Dei parla sobre la importància de la humilitat en la vida espiritual.

23/03/2023

Escolta la lectura completa (01:40:27)

Disponible també a [ivoox](#) i [iTunes](#)

En aquest llibre electrònic recollim una carta de sant Josepmaria sobre la importància de la humilitat en la vida espiritual. Té data del 24 de març del 1930. Existeix un comentari oral de sant Josepmaria respecte a aquesta carta, gravat en cinta magnetofònica, durant la reunió de consiliaris de les diferents regions de l'Opus Dei, el gener del 1966, quan els va lliurar aquest document. Està publicada amb el número 2 al llibre *Cartes I*, editat per Ediciones Rialp el 2020.

Aquest document forma part d'un gènere literari particular de sant Josepmaria. No és un tractat: el seu

estil s'assembla més al d'una conversa familiar que el fundador manté amb els membres de l'Opus Dei de tots els temps. El to és semblant al que feia servir en les tertúlies amb persones de l'Obra, a les quals transmetia de viva veu l'esperit, la història i les tradicions de l'Obra.

El llibre *Cartes I*, tant en paper com en format digital, es pot adquirir a la pàgina web d'Ediciones Rialp: www.rialp.com.

Idees principals d'aquesta carta

En aquesta Carta, sant Josepmaria tracta d'una virtut fonamental en la vida cristiana: la humilitat. Per a ell, la vida cristiana exigeix una conversió constant: no cal ser un pecador pertinaç per penedir-se, tornar-se a alçar després d'una

caiguda, ser curat de les ferides que es tenen i confiar més plenament en les forces que la gràcia divina proporciona. Aquesta ha de ser, per a ell, l'actitud normal de tot cristià que s'ha lliurat a Déu.

Tot i que no hi ha cap índex ni cap esquema, es pot identificar certa estructura en el text, que es pot distribuir en sis parts.

La primera (núm. 1-7) tracta de la relació entre la humilitat i la gràcia, com a fonaments de la vida espiritual. Aquí desenvolupa un dels seus temes més estimats des dels anys trenta: la deïficació bona.

La Carta comença “entre barques i xarxes”, com li agradava dir a sant Josepmaria: amb una escena situada al mar de Galilea. Crist ve a trobar-se amb uns homes que treballen en el seu ofici i ho fa caminant sobre el mar. Videns eos...: els va veure mentre remaven amb fatiga. Jesús

s'apiada dels seus deixebles, de les dificultats que travessen, i fa un miracle que demostra la seva potència divina.

Sant Josepmaria tria aquest passatge evangèlic per cridar l'atenció sobre la missió dels apòstols i compara la vocació a l'Opus Dei amb la dels primers seguidors de Crist. Explica que Déu sobrenaturalitza la debilitat humana i la converteix en quelcom capaç de coses molt grans. Però aquesta força divina actua si es practica la virtut de la humilitat.

Després, segueixen unes consideracions que, com ell diu, «us hauran d'ajudar a edificar sobre una humilitat profunda i sincera» (núm. 8). Comença aquí la segona part, relativament breu (núm. 8-14), en què tracta alguns temes sobre els quals tornarà més extensament en altres passatges de la Carta: la necessitat de la confiança en Déu; el

creixement en la caritat; els obstacles i els fracassos; l'acció del dimoni contra la mateixa santedat; la importància de reaccionar davant de les flaqueses i d'afrontar-les amb optimisme, basant-se en la fortalesa de Déu.

La Carta prossegueix, en la seva part més àmplia (núm. 15-33), analitzant els obstacles principals de la vida espiritual. Al·ludeix aquí als problemes personals mal enfocats, que porten a l'egocentrisme o al victimisme, com a fruit de la supèrbia. Després fa referència a les situacions de foscor i aridesa interior, per a les quals proposa una sèrie de remeis ascètics.

Seguidament, parla de les temptacions, de les crisis de la maduresa, del descoratjament i de la consciència d'una certa infecunditat, de la sensació de fracàs o incapacitat personal.

En la quarta part (núm. 34-42) sant Josepmaria s'atura en la virtut de la sinceritat, que considera un gran mitjà per aconseguir la humilitat. És típic del fundador de l'Opus Dei parlar de la sinceritat no com a simple virtut humana, sinó en un context ascètic, com a manifestació d'humilitat i com a baluard per a la perseverança. S'hi refereix especialment en el context de l'orientació espiritual i de la confessió.

Una cinquena part (núm. 43-58) il·lustra com la fidelitat a Déu és un dels fruits de la humilitat. La vocació rebuda porta amb si mateixa, per a sant Josepmaria, una gràcia particular, una ajuda sobrenatural específica per perseverar en el seguiment de Crist. És la humilitat la que obre els ulls al poder immens de la gràcia i mostra que tots els obstacles i debilitats de la vida espiritual es poden superar gràcies a

l'auxili diví. L'únic escull insuperable és precisament el rebuig voluntari de la gràcia, a causa de la supèrbia.

La part conclusiva (núm. 59-61) es refereix a la unió amb Déu, a la vida contemplativa i a la pietat, al tracte confiat amb Jesucrist i amb la seva Mare santíssima.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/carta-de-sant-
josepmaria-sobre-la-humilitat-en-la-
vida-espiritual/](https://opusdei.org/ca/article/carta-de-sant-josepmaria-sobre-la-humilitat-en-la-vida-espiritual/) (28/03/2025)